

Predikan i Skepplanda kyrka 2021 av Tobias Bäckström

Femtonde söndagen efter trettendedagen

”Ett är nödvändigt”

Neh 9:19-21

Apg 20:32-36

Matt 6:31-34

Ps: 86, 1:4, 682, 249, 769, 583

Lina Sandell som skrev psalmen vi nyss sjöng läste många böcker och tidskrifter. I dem fick hon ibland uppslag till sitt eget psalmdiktande. Vid ett tillfälle läste hon en allegori om en klocka där pendeln plötsligt upphörde att svänga. Han var så trött på att ständigt svänga fram och tillbaka. Urtavlan tyckte att han var lat, men pendeln försvarade sig och sa: tänk dig själv hur det är för mig, instängd i ett mörkt litet rum och tvingas gå fram och tillbaka timme efter timme, dag efter dag, år ut och år in.

Pendeln hade beräknat hur många gånger han måste svänga fram och tillbaka bara under de närmaste tjugofyra timmarna. Det skulle bli åttiosextusenfyrhundra gånger! När han sedan hade multiplicerat de tjugofyra timmarna med månader och år så hade han gett upp.

Då medgav urtavlan att han hade mycket att göra, men hon undrade, om det inte mest var *tanken* på det ständiga arbetet som var så förlamande. Hon bad honom att svänga sju gånger fram och tillbaka. Bara sju. Pendeln samtyckte och svängde sju gånger. – Det var väl inte så farligt sa Urtavlan. Eller blev du mycket trött? Nej, sa pendeln, men nu det var inte sju gånger som jag sa att jag inte orkade, inte ens sjuttio, utan miljoner.

Ok, sa ur tavlan, men tänk inte på de miljoner gångerna du ska svänga fram och åter, utan bara en svängning i sänder, tänk bara på det ögonblicket som varje svängning tar. Pendeln tänkte på vad hon hade sagt och gav henne rätt och så började han sitt tålmodiga arbete och klockan fungerade igen!

Den här berättelsen gjorde intryck på Lina Sandell och inspirerade henne att skriva *Blott en dag ett ögonblick i sänder*. Hon liknade oss människor vid pendeln. Vi kan också tappa ork och mod, när vi tänker på arbete och problem som ligger framför. Vi ger upp, för det känns, som om vi inte klarar något mer! Vi ser ingen lösning på problemen som tornar upp sig framför oss.

Men det kanske är *tanken* på alla problem som förlamar oss. Ingen begär ju att de ska klaras av alla på en gång. Vi får ta dem en i sänder. En dag i sänder, eller när det är riktigt tungt, ett *ögonblick* i sänder.

Det finns många anspelningar på bibelverser i psalmen. I den andra versen sjöng vi: *”Morgondagens omsorg får jag spara”* vilket Sandell måste ha hämtat från dagens evangelium: *”Gör er därför inga bekymmer för morgondagen.”*

Men vad är det för löfte hon tänker på i raden "*Som din dag är, så skall din kraft vara*"? I den svenska bibeln står det i 5 Mos 33:25: "må din kraft bestå i alla dina dagar". Men i King James engelska bibel, som Sandell också läste, står det: "*And as thy days, so shall thy strength be*" som Sandell direktöversatte till *som din dag är, så skall din kraft vara*.

Om det är en jobbig dag får du alltså mer kraft! Hur mycket styrka Gud ger dig, beror på hur din dag är, vad du behöver i varje stund.

Men det viktigaste är att kraften du får bara räcker bara för den här dagens möda.

Morgondagens bekymmer räcker den inte till! Börjar du oroa dig för det som kommer så kommer du märka att kraften tar slut. Du måste helt enkelt lita på att du får ny kraft imorgon, för *den* dagens plåga.

Men vi vet ju alla hur enkelt det kan vara att stå vid sidan av och uppmana någon att inte bekymra sig så mycket. Oroa dig inte, det löser sig, säger vi. Och lägger in något klämkäckt citat som: "hälften av det vi oroar oss för inträffar inte, och den andra hälften inträffar ändå, så varför oroa sig". Det kan säkert vara sant men kanske inte hjälper i stunden när bekymren hopar sig vid horisonten.

Men Jesus uppmanar oss inte bara att vi ska upphöra med något, att sluta bekymra oss. Han ger oss också receptet *hur* det ska gå till. "*Sök först hans rike och hans rättfärdighet – så skall ni få allt det andra också*". Vad är "det andra" vi ska få? Ja, det är ju mat, dryck och kläder som han precis räknat upp. Livets nödtröft. Det vi behöver för att leva, det har Gud lovat oss om vi sätter honom främst i våra liv. Hur kan vi få det om vi söker Guds rike och rättfärdighet?

Ja, det handlar om tillit. Förtroende för Gud. Litar vi på om han har omsorg om oss? Har vi den tilliten som driver bort våra bekymmer?

Tillit är inget som bara uppstår så där i ett vakuum utan det fungerar bara i ett sammanhang. Jag skulle inte lita på en okänd person och lämna över nycklarna till mitt hus och be honom vattna blommorna när jag är bortrest. Det gör jag bara med en person som jag känner väl och vet att jag kan lita på. Tillit förutsätter alltså att jag har kunskap om någon, att jag känner någon. Och tillit till Gud får vi när vi söker honom.

Sök *först* Guds rike, alltså gör *innan* du börjar fundera över mat, dryck och kläder. När du väl har gjort plats för Gud, då kan du också ta itu med allt det andra också. Det blir då ett botemedel mot mycket bekymmer.

För ofta är det ju mest *tankarna* på alla bekymmer som förlamar oss. Grublerierna, oron. Men att bara sluta grubbla är inte så lätt. Fyll då din hjärna med annat, nämligen med Gud, så tränger det undan oro och bekymmer. Det betyder inte att själva *saken* som vi oroar oss för alltid försvinner. De fattiga, som Jesus talade med, de hade nog ungefär lika knapert även i fortsättningen.

Men om du börjar med att tänka på Gud, snarare än tänka på dina bekymmer, så får det inte lika stora proportioner. Att sätta Gud och Guds rike främst betyder inte att alla bekymmer försvinner men att det tar mindre plats i ditt liv.